

всіх визнаних релігійних спільнот та пом'якшувати їхні відносини із суспільством у цілому.

Освіта та культурний обмін

3. забезпечувати вивчення релігійних та етичних систем як шкільної дисципліни, домагатися окремого і ретельного опису релігій в шкільних підручниках (зокрема з історії) та усному викладанні з метою досягти кращого і повнішого розуміння різноманітних релігій;

4. наголошувати на тому, що знання власної релігії чи етичних принципів є передумовою щирої терпимості, яка може стати певним запобіжником байдужості та упередженості;

5. створити “постійну конференцію щодо підручника з історії релігії” у складі представницької групи теологів, істориків і філософів з метою укладання основних текстів, документів і коментарів до шкільних навчальних програм;

6. уможливити переказ молоді ідей і вчинків осіб різних релігійних вірувань, які становлять приклади релігійної терпимості на практиці;

7. сприяти зустрічам та співбесідам старшокласників, студентів та іншої молоді з обізнаними на різних релігійних віруваннях особами в рамках сучасних програм культурного обміну;

8. сприяти міжконфесійному діалогу та діяльності організацій, що покликані покращити міжконфесійне взаєморозуміння, а отже, зміцнювати спокій і повагу до прав людини;

9. забезпечити подібні засоби також релігійним школам усіх визнаних конфесій.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 1396 (1999) “РЕЛІГІЯ ТА ДЕМОКРАТІЯ”

Прийнято Парламентською Асамблеєю Ради Європи

27 січня 1999 р.

10. Просвіта є ключовим засобом подолання неучтва і стереотипів. Перегляд шкільних та університетських курсів є нагальною справою, яка дозволить забезпечити краще розуміння різних релігій; релігійні настанови не повинні здійснюватися за рахунок уроків про релігії як сутнісну складову історії, культури та філософії людства.

II. – сприяти розвиткові знань про релігію, особливо:

а) в рамках етичної та громадянсько-демократичної освіти

підтримувати навчання тому, що релігії є зібранням цінностей, розрізнення яких повинно бути розвиненим серед молоді;

б) сприяти викладанню у школах порівняльної історії різних релігій, звертаючи увагу на їх походження, схожість деяких їхніх цінностей та різноманіття звичаїв, традицій, свят і т. п.;

в) заохочувати вивчення історії і філософії релігій та дослідження цих предметів в університетах паралельно з теологічними дослідженнями;

г) співпрацювати з релігійними навчальними установами для введення або підсилення в їхніх курсах аспектів, пов'язаних з правами людини, історією, філософією та наукою.

е) уникати — якщо йдеться про дітей — будь-яких конфліктів між здійснюваним державою навчанням релігії та релігійною вірою сімей, поважаючи їх вільний вибір у цьому дуже делікатному питанні.

Б. УКРАЇНСЬКІ ПРАВОВІ ДОКУМЕНТИ

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

(витяг)

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 1996, № 30, ст. 141)

Стаття 15

Суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності. Жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова. Цензура заборонена. Держава гарантує свободу політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України.

Стаття 35

Кожен має право на свободу світогляду і віросповідання. Це право включає свободу сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, безперешкодно відправляти одноособово чи колективно релігійні культи і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність. Здійснення цього права може бути обмежене законом лише в інтересах охорони громадського порядку, здоров'я і моральності населення або захисту прав